

בעזה ש"ת

שיעור כ"ז

שיעורי

הלכה ישרה

הלכות המצויות בקעמפ קאנטרי ובאנגעלאז

לא ללמוד בשעת התפילה וקריאת התורה

הלכות המצויות בקעמפ קאנטרי ובאנגעלאו

אודה ה"ב

א. תפילת הדרך:

הנוסע מעיר לעיר, כיון שיש חשש מתאונות דרכים - (Accidents) ה"י, לכמה פוסקים אפשר לומר תפלת הדרך אף אם יש בתים לכל אורך הדרך (חזון איש, ארחות רבינו חלק א' אות ר"ח, נימוקי א"ח סימן ק"י סק"ד).

נכון לברך איזה ברכה אחרונה לפני תפלת הדרך, ומברך פעם אחת ביום ולילה שלאחריו עד השינה אם דעתו על כמה נסיעות (שבט הלוי ה"ח קסז).

ב. תפלת הדרך בתוך הקאנטרי בין מחנה למחנה:

❖ כשיש לו ללכת רק פחות מפרסה (2.4 מייל) בערך מהעיר – לא הוי מקום סכנה, ואין צריך לברך.
❖ אבל מקומות שהם בחזקת סכנה, צריך לומר תפלה זו – אפי' אינו יוצא שיעור פרסה מהעיר (סעיף ז' ט"ז סק"ו).

❖ הנוסע ממחנה למחנה בתוך הקעטסקילס פחות מפרסה (2.4 מייל) אף דחויב מדינא ליכא, אעפ"כ כיון שיש חששות אחרות, כגון תאונות דרכים (Accidents) ח"ו וכדו', על כן הרוצה לברך – יברך בלא שם ומלכות, או יאמר תפלת הדרך בתפלת שמו"ע ב"שומע תפלה" לפני הנסיעה.

ג. נסיעה עבור תפילה בציבור:

מחלוקת הפוסק' בנסיעה ברכב – קאר, האם מחויב לנסוע לתפילה בציבור רק כשיעור מיל (18 מינוט) לפי מרחק ההולך ברגליו, וזה לוקח בקאר בערך 2 עד 3 דקות.

או שמחויב לנסוע שיעור של מיל לפי חשבון נסיעה ברכב, והיינו נסיעה של 18 דקות (שבט הלוי חלק ה' סימן י"ט; הגר"ש אלישיב פניני תפלה עמוד ק"ב).

באופן שהנסיעה עולה לו קצת כסף / או זמן, אפילו אם מעיקר הדין אין מחויב לכו"ע להוציא ממון עבור זה, אולם 'השי"ת יראה ללבב' אם מוציא לצרכיו לדברים שאינם צורך ממש – כ"ש שיעשה כן לצורך גבוה שר"ת תשובות והנהגות (חלק א' סימן צ"ח).

ד. עירובי חצירות:

❖ דבר פשוט שבקאנטרי צריך לעשות צורת הפתח, ובלי זה אסור להוציא מבאנגעלוי לחצר.
צריך שיתנו כל אחד פת לבית של אחד, ובתושבים מרובים יניח לכה"פ שיעור של 18 גרוגרות – בערך קופסא אחת בת 11 מצות (Box of 11 Machine Matzoth) וכך יהא נחשב כאילו כולם גרים שם במקום הפת.
ודי בזה שאחד יזכה פת [ע"י אחר] לכל בני הבאנגעלוי שבחצר.

- ❖ בבית מלון - האטעל יש צורך בעירובין, שהרי החדרים הם חדרים פרטיים, והפרוזדורים – האלוועי נחשבים לשטח משותף. אולם צורת הפתח לא בעינן, דהא יש מחיצות ממש.
- ❖ בבית מלון גם לא צריך 'זיכוי הפת' – כיון שכולם שותפים במאכל אחד, שהרי כל אחד אוכל מהמאכלים של בית המלון.
- ❖ בקעמפס לא צריך 'זיכוי הפת', כי בדרך כלל כולם וגם המשפחות אוכלים ביחד מהמטבח של הקעמפ.

ה. באיזו שעה צריך להקדים בער"ש לצאת לקאנטרי:

ע"פ הפוסקים צריך להגיע כשעה לפני כניסת שבת (א"ח סי' רמ"ט מ"ב ג' שעה"צ ה').

הדרך לקאנטרי מהעיר לוקח בערך 3.5 שעות, ובפרט בער"ש (Weekend), ועפ"י רוב המבינים – תמיד צריכים לקחת בחשבון פקק תנועה – (Traffic), או שאר דברים שקורה לנוסע בדרך שאורכת יותר משעה 1.5, לפ"ז אורך השעות שצריך להקדים בער"ש לצאת לקאנטרי הוא – כשש 6 שעות לפני כניסת שבת, וזה כתחילת שעות אחה"צ – אנהייב נאכמיטאג בער"ש.

ו. תחומין:

כדי שלא להיכנס לחשש איסור תחומין, יזהר שלא לצאת מחוץ הקעמפ והבאנגעלוי קאלאני יותר מתחום שבת וזה בערך 3.149 Feet, שאם יעבור תחום זה ייכנס לשאלות חמורות, שיהיה אסור לזוז ממקומו כל השבת, וימדוד שיעור זה מער"ש.

ז. כיצד להניח לכתחילה קדירות על האש קודם שבת:

המניח את הקדירה על האש בערב שבת – צריך לג' תנאים.

- ❖ שיהא התבשיל מבושל כל צרכו.
 - ❖ יניח על גבי בלעך.
 - ❖ יניח לפני השקיעה.
- בכך שהתבשיל מבושל כל צרכו, אין לו חשש הגסה – מישען, שהוא בישול מן התורה, אבל על האש יש הגסה בכל אופן (משנ"ב סימן ש"ח סכ"ו).

ואין צורך להחמיר שלא ליתן על האש באופן שעדיין יפה הבישול לתבשיל (כמו טשולנשט שמשביח כל הזמן), ומותר ליתנו כך לכתחילה על הבלעך בערב שבת

המאחר לקאנטרי עד סמוך לשקיעה - שבת

ח. כשלא נתבשל כל צרכו - לשים על גבי בלעך:

מותר סמוך לשקיעה ליתן על גבי בלעך כל מיני קדירות ותבשילים שלא נתבשלו כלל, או רק התחילו להתבשל (סימן רג ס"א והלא כרע"א הנ"ל).

אבל עד שלא נתבשלו כל צרכן לגמרי - יזהר מחשש בישול מן התורה, ולכן:

- ❖ לא יגיס כלל (מישען).
- ❖ לא יקח משם מאכל אפילו לטעום או לאכול.
- ❖ לא יתן אפילו לצורך לתינוק.
- ❖ לא יקח אפילו מעט מים מהמיחם (פערקולטור)

ט. סמוך לשקיעה - בלי בלעך:

סמוך לשקיעה לא יניח שום קדירה על גבי האש בלי בלעך כשלא נתבשל כל צרכו, ובשעת הצורך אפשר להקל אם נתבשל התבשיל שנאכל עכ"פ ע"י הדחק (מאכל בן דרוסאי), וכשעושה חזרה בשבת צריך בלעך כל פעם (סי' ר"ג ס"א וע' כפה"ח כ"ח).

הלכות שונות:

י. דבר שבקדושה אצל הבריכה (Swimming Pool):

מותר ללמוד ולומר דבר שבקדושה סמוך לאזור הבריכה (Swimming Pool), וישובב פניו מהעומדים שאינם לבושים, וליד המקלחת אסור (Shower), וכ"ז רק בבריכה שבחוץ, אבל בבניין יש לשאול מו"ץ.

יא. יש לו רק כיור סינק (Sink) אחד ובבית הכסא:

אם יש בבית ובאנגעלאו רק סינק (Sink) אחד והוא בבית הכסא:

- ❖ יש ליטול ידיו בביה"כ וינגב (אפווישען) חוצה לה.
- ❖ יותר טוב להוציא המים ויטול בחוץ.
- ❖ אם שייך - יעשה וילון (Curtain) בין הסינק לביה"כ.
- ❖ ויוכל ג"כ לעשות צורת הפתח ע"י שישים בין הסינק לביה"כ ב' עצים דקים - העלצער 2x4 (או פחות) ליד שני כותלי הביה"כ ועל גביהם עץ אחד כמו ח"ת ה, ואז יכול ליטול ידיו שמה לכתחילה (פס"ת סי' ד, וסי' עז בשם פוס').

מים שנשפכים מהסינק על העשב בשבת

מותר לפתוח סינק ובית הכסא והמים נשפכים דרך הצינור ומגיעים עד העשב, אם אינו מתכוון לכך, וכ"ש על עשב פרא (ווילדע גראז), אבל אסור אם אם המים נשפכים מפתח הסינק ישור על העשב (שש"כ י"ב י"ט).

יורה דעה

יב. מזוזה:

- ❖ אם זו דירה שלו, יקבע מיד.
- ❖ אם שוכר בית או באנגעלאו לזמן הקיץ – אם שוכר לזמן של פחות מל' יום, פטור.
- ❖ אבל בשוכר ליותר מל' יום – חייב במזוזה מיד, או יקבע בלי ברכה מיד, וישאיר דלת א' בלי מזוזה, ולבסוף שלושים יום יקבע בברכה.
- ❖ ואם כתבו בל' ליעס', הרי עצם הליעס' הוא כקביעות המחייבת במזוזה מיד (עפ"י המאירי שבת דף קמח, א).

יג. כירה (Stove) ששייך לגוי הנמצא בבאנגעלאו – להכשירה:

אפשר להגעיל ע"י שיניח בלעך ע"ג ה-Stove ולהדליק 2 להבות – פלאמען במשך 20 דקות (וישגיח שלא יזיק הקאונטער (Counter) הסמוך), אבל זה לא מועיל להכשיר תנור (Oven), ולא מיקראוועב (Microwave), וישאל מו"ץ כיצד להכשירם.

הוישן מיטשפט

יד. שכירות בתים, באנגעלאו, חדר במלון:

- ❖ בהזמנת בית, באנגעלאו, או חדר במקומות הנופש – קאנטרי, בית מלון וכדו', שהמנהג בזמנינו להזמין דרך הטלפון, הרי שאם המנהג גם לשלם חלק מהכסף מיד בשעת ההזמנה ע"י כרטיס אשראי – קרעדיט קארד וכדו', הוי קנין (ש"ך סימן ר"א סק"א).
- ❖ בשכירות לזמן קצוב – מיד כשמגיע הזמן שהתנו ביניהם בתחילת השכירות, יכול המשכיר להוציא את השוכר מהבית, וכן השוכר יכול לצאת מהבית בלא שום הודעה מקודם.
- ❖ בזמננו בדרך כלל השוכר חדר בבית מלון ללינה – הכוונה עד למחרת לפני הצהריים. ואם שכרו לשבת – בדרך כלל הכוונה מיום ששי אחר"צ עד למוצאי שבת.

❖ השוכר חדר בבית מלון בלשון 'ז'ויקענד' (Weekend), בדרך כלל הכוונה מיום שישי אחה"צ עד יום ראשון אחרי ארוחות בוקר, ואם שכר ללילה אחד, בדרך כלל הכוונה עד למחרת אחרי ארוחות בוקר.

❖ השוכר באנגעלאו במקום חופש, והתנו בסתמא לתקופת הקיץ' – 'פאר די זימער', הרי שכאן בארה"ב הכוונה לחדשי יולי ואוגוסט (חוץ משנה שאוגוסט מסתיים סמוך לראש השנה – שאז מתחילים שבוע לפני זה (ספר אוצרות המשפט).

טו. מום שאירע קודם השכירות או תוך השכירות:

❖ השוכר בית או באנגעלאו לזמן הקיץ, שבדרך כלל מדובר בבתים רעועים שעלולים להתקלקל, כגון הביהכ"ס או עכברים וכדו', המשכיר מחויב לתקן.

❖ אם המשכיר אינו מתקן – יש להשוכר לבטל את השכירות תיכף ומיד.

❖ אם לא ביטלו תיכף מיד, אלא המשיך לגור שם – ואח"כ טוען שרוצה לצאת, הריהו כמו כל לוקח הממשיך להשתמש עם החפץ אחרי שנודע לו המום – ששוב אינו יכול לבטל את המקח, דהוי כווייתור מצידו (ש"ע ר"ב ג, מהרא"ה).

❖ השוכר בית בקיץ ונתקלקל המזגן – (Air Condition), נחלקו הפוסקים (כנפל הבית) האם חייב לשלם המשך השכירות, ולכן אם השוכר מוחזק, יכול לומר – קים לי להיפטר מתשלומים לאחר הקלקול, אך כל זה רק אם יצא מהבית מיד או שחזר לעיר.

❖ אולם אם לא ביטלו תיכף ומיד, אלא המשיך לגור שם, גילה דעתו שאין זה אצלו מום כ"כ, ולא יוכל רק לנכות – אראפרעכענען כמה ששווה בית כזה בלי מזגן (ספר עמק המשפט).

טז. דיני היטש:

❖ אם הנוסע ביקש – בוודאי כוונתו על בחינם, כי אם הדרייווער רצה שכר – היה צריך לפרש.

❖ אדם העומד אצל מקום המיועד לתפיסת טרמפים – היטש, הרי הוא כאומר שרוצה לנסוע בחינם, ולא יוכל הנהג לתבוע ממנו כסף אחרי הנסיעה.

❖ משא"כ באופן שעל הרכב רשום 'טעקס' (Car Service), או שידוע שהוא בעל קאר סערוויס, פשוט שהכוונה לשכר, וגם אם לא התנה – יתחייב לשלם.

❖ מי שעומד אצל 'היטש פלאץ' וממתין להיטש – ובא אחריו אדם אחר, מותר השני להקדימו, כי לא שייך בזה 'עני המהפך' בחררה' (רמ"א סימן רל"ז סעיף א').

יז. השתמשות בכיסאות – קאנטרי טשעירס של אחרים בקעמפ:

הניחו את הכיסאות במקום של רבים – כל זמן שלא ידוע שהשכנים מקפידים שלא ישתמשו עם הכיסא שלהם, הרי עצם הדבר שהוא במקום של רבים – הרי זה כהסכמה ברורה מצדם, ומותר לשאר דיירי הקאנטרי לישב עליה בלא בקשת רשות, ובלבד שלא יטלטל ממקומם (ע"פ סברה דסתם ספסל עשוי לכך, ב"ק י, א תוד"ה כגון, מפרש רשב"ם).

ורק מי שהוא כבד באופן מיוחד – (Overweight), או תינוקות המלכלכים או המשתמשים שלא כדרכם – אין להם להשתמש עם הכיסא בלא רשות ברורה (סימן שפ"א ס"א).

יח. השתמשות בבייק, משחקים – טוים, געימס, חפצי באנגעלאו, סווימינג פול:

שאר דברים וחפצים שאין בהם הסברה 'דסתם עשוי לכך', אסור לשאול באופן שלא קיבלו בפירוש רשות מפי הבעלים.

יט. מזיק חפצים עם רכב – קאר:

הנכנס עם רכב לתוך שטח המחנה – קעמפ או קונטרי, ואפילו בתחילת וסוף הקיץ כאשר מגיעים עם רכב בחבילות וכדו' עד סמוך לבאנגעלאו, והזיק בייקס וחפצים חייב לשלם (ח"מ סימן שע"ח סעיף ט').

אבן העזר

כ. דיני יחוד:

בעיר עם ב' אנשים כשרים ואשה אחת – מותרין להתייחד, אבל פרוצים – נישט ערליכע, אפי' מאה אסורין עם אשה אחת.

בשדה או בלילה ואפי' בעיר – דווקא ג' אנשים ואשה אחת מותר (מחשש שייצטרך אחד לצרכיו או יידם וישאיר את השני עם האשה לבדן), ובשעת הדחק סגי בב', ואפי' בשדה (רמ"א ס' כב ה').

איש אחד עם ג' נשים ויותר – אם אין עסקו עם הנשים (גווענליך נישט פארנומען צו האנדלען מיט ווייבער) – יש מתירין והרבה אוסרים, ויש הקילו בזה רק לצורך גדול בצירוף עוד סניף היתר (רמ"א שם דברי סופרים שבט הלוי).

בשדה או בלילה ואפי' בעיר – לכ"ע בד' נשים דווקא מותר, ורק לצורך גדול בצירוף עוד סניף היתר, וכנ"ל.

אנשים הרבה ונשים הרבה – מותר (ט"ז).

בתינוק ותינוקת – לא שייך יחוד בתינוק פחות מבן ט', ובתינוקת פחותה מבת ג' (שם ס"א).

כא. נסיעה ברכב – קאר:

❖ כל שיש שם קארס אחרים – דינו כפתח פתוח ומותר.

❖ אבל דווקא באופן שהחלונות שקופים ולא טינטעד (Tinted).

❖ או שפותח את החלונות לגמרי או שפותח את האור, ואם אפשר להסתכל פנימה – אז גם מותר בחלונות טינטעד.

❖ ומותר רק אם האיש כשר ולא פרוץ (דבר הלכה שבט הלוי).

ואפי' בלילה מותר כל שיש תאורה (Lighting) ברחובות ואפשר להסתכל פנימה (שם), ויש מקילין רק בשעת הדחק (אגרות משה, וע"ע במשפט היחוד).

תפלת הדרך

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתּוֹלִיכֵנו
לְשָׁלוֹם וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַסְמְכֵנוּ
לְשָׁלוֹם, וְתַגִּיעֵנוּ לְמַחֲזוֹ חַפְצֵנוּ לְחַיִּים וְלְשִׂמְחָה וְלְשָׁלוֹם.
(אם דעתו לחזור מיד אומר וְתַחְזִירֵנוּ לְשָׁלוֹם) וְתַצִּילֵנוּ
מִכָּל פֶּלַא אֵיב וְאוֹרֵב וְלִסְטִים וְחַיּוֹת רָעוֹת בְּדַרְךְךָ, וּמִכָּל
מִינֵי פְרַעַנְיּוֹת הַמְתַּרְגְּשׁוֹת לְבוֹא לְעוֹלָם, וְתִשְׁלַח בְּרַכָּה
וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ, וְתַתְּנֵנוּ לְחֵן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים
בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רְאִינוּ, וְתִשְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ. כִּי אֵל
שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה וְתַחֲנוּן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה:

ברכות לרוב למזכים את הרבים בשמירת שבת כהלכתה

לעילוי נשמת האשה הצדיקת שעשתה וקיבלה רצון השם בתמימות ובאמונה
רודפת צדקה וחסד בעלת מעשים טובים
מודת בת שבע בת מנחם מנדל ליפא ע"ה
ויהללוה בשערים מעשיה
ת.נ.צ.ב.ה.

לזכות

שרה לאה בת גיטל בריינא

לרפואה שלימה וחיזוק הכוחות

לעילוי נשמת

בעל האור החיים הקדוש

רבי חיים ב"ר משה בן עמר

זיעוכ"א

לע"נ

יוסף יהודה אברהם

ביב"חט"א ר' אהרן

לעילוי נשמת

ר' אברהם אלכסנדר

צבי ב"ר פנחס

לזכות

נחמה בת שיינדל

לרפ"ש

יצא לאור ע"י הרב יהודה אליקים מאנהייט - מו"צ בק"ק ברקולין יצ"ו

להנצחות הערות והארות נא להתקשר - 347-512-9276 - haluchuyeshuru@gmail.com